עשירית

צו (תשי"א) ר - ז'

א. שאלות מבנה וסגנון:

1. השוה את ההתחלות השונות של פרשיות הקרבנות בפרקים אלה:

ר'א' וידבר ה' אל משה לאמור צו... לאמור: זאת תורת העולה
ר'ז' וזאת תורת המנחה
ר'יב' וידבר ה' אל משה לאמור זה קרבן אהרן ובניו
ר'יז' וידבר ה' אל משה לאמור דבר... לאמור: זאת תורת החטאת
ז'א' וזאת תורת האשם
ז'יא' וזאת תורת זבח השלמים

א) הסבר את סבת השנויים (המצא ההקדמה "וידבר ה' אל..." בשלשה מקומות והעדרה בשלשה מקומות) האלה בפרקינו.

ב) הסבר גם את סבת העדר ו' החבור בשני המקומות הנ"ל!

2. ז' ט' וכל נעשה במרחשת ועל מחבת
הסבר את סבת השנוי במלות היחס "ב" - "על".
חעזר בדברי רש"י ב' ה' ראם מנחה על מחבת
" ז' מרחשת

ב. השוה
ב'ג': והנותרת מן המנחה לאהרן ולבניו...
ו'ט': והנותרת ממנה יאכלו אהרן ובניו מצות תאכל במקום קדוש
בחצר אהל מועד יאכלוה... יא': כל זכר בבני אהרן יאכלנה...

הסבר למה נאמרו פרטי דיני האכילה (איך? היכן? מי?) בפרשתנו ולא נאמרו כאשר הוזכרה מנחה לראשונה בפרשת ויקרא?

ג. ח' אזכרתה לא
רש"י פרק ב' ב' ד"ה אזכרתה
ראב"ע " " " " ועי' הושע י"ד ח'
רשב"ם " " " " " " ישעיה ס"ו ג'
באור (ר' נפתלי הירץ ויזל): אזכרה שם לקמץ סלת ולבונה העולים על המזבח, נגזר מן זכירה, שהם מזכירים המקריב לטובה לפני ה'... ומנחת צדיקים מזכרת... ודע שכל "זכירה" הסמוך לשם יתי' מורה על יום הגמול לטוב או לרע, כי אין שכחה לפני כסא כבודו, אלא כל זמן שלא בא יום הגמול נדמה כשכוח, ולכן על הגמול "זכירה".
רמבמ"ן (ר' משה מנדלסון): הריח העולה מן ה
הקדש: "זכר" "ואזכרה", כמו (ישעיה נ
כי הריח הוא רשם הדבר אחר הסתרו והע
הזכר הוא שומר רשמי הדברים אחרי העלמ

(וכן תרגמו המתרגמים:

דער פריסטער לעסט דען דופפט דאפאן אין פויך אי
ester dessen Gedenkteil zum Verdampfen hin.
Erinnerungsteil
ihr Gedenkteil)

1. הסבר מה הן שתי הדעות בפירוש המושג "אזכרה"?

2. למי מן המפרשים הנ"ל יש להביא סיוע מבמדבר ה' ט"ו? מתהלים כ' ד'?

3. הבא ראיות מפסוקי תנ"ך לדברי ויזל ש"זכירה" הנאמרת לגב גדושת גמול!

xאד. שאלה ברש"י:
ח' והרים ממנו בקומצו.
רש"י ד"ה בקמצו; רש"י ב' ב' ד"ה מלא קמצו עד "אלא מה שבתוך הק
הסבר כיצד נלמדים שני הדינים מ"ב" היחס של בקמצו?

תשובות יש לשלח לנחמה ליבוביץ ירושלים קרית משה.